Rättsfallssamlingen

DOMSTOLENS DOM (åttonde avdelningen)

den 4 oktober 2024*

”Begäran om förhandsavgörande – Europeiska unionens egna medel – Skydd av unionens finansiella intressen – Förordning (EU) nr 1303/2013 – Artikel 2 led 36 – Begreppet ’oriktighet’ – Artikel 143.2 – Negativ ekonomisk effekt för unionens budget genom att budgeten belastas med en felaktig utgift – Fastställande av tillämplig procentsats för finansiell korrigering – Skala med schablonsatser – Proportionalitetsprincipen”

I mål C-175/23,

angående en begäran om förhandsavgörande enligt artikel 267 FEUF, framställd av Administrativen sad Veliko Tarnovo (Förvaltningsdomstolen i Veliko Tarnovo, Bulgarien) genom beslut av den 8 mars 2023, som inkom till EU-domstolen den 21 mars 2023, i målet

**Obshtina Svishtov**

mot

**Rakovoditel na Upravlyavashtia organ na Operativna programa ”Regioni v rastezh” 2014–2020,**

meddelar

DOMSTOLEN (åttonde avdelningen)

sammansatt av avdelningsordföranden N. Piçarra (referent) samt domarna N. Jääskinen och M. Gavalec,

generaladvokat: T. Ćapeta,

justitiesekreterare: A. Calot Escobar,

efter det skriftliga förfarandet,

med beaktande av de yttranden som avgetts av:

– Estlands regering, genom M. Kriisa, i egenskap av ombud,

– Europeiska kommissionen, genom D. Drambozova och J. Hradil, båda i egenskap av ombud,

* Rättegångsspråk: bulgariska.

med hänsyn till beslutet, efter att ha hört generaladvokaten, att avgöra målet utan förslag till avgörande,

följande

## Dom

1 Begäran om förhandsavgörande avser tolkningen av artiklarna 2 led 36 och 143.2 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1303/2013 av den 17 december 2013 om fastställande av gemensamma bestämmelser för Europeiska regionala utvecklingsfonden, Europeiska socialfonden, Sammanhållningsfonden, Europeiska jordbruksfonden för landsbygdsutveckling och Europeiska havs- och fiskerifonden, om fastställande av allmänna bestämmelser för Europeiska regionala utvecklingsfonden, Europeiska socialfonden, Sammanhållningsfonden och Europeiska havs- och fiskerifonden samt om upphävande av rådets förordning (EG) nr 1083/2006 (EUT L 347, 2013, s. 320).

2 Begäran har framställts i ett mål mellan Obshtina Svishtov (Svishtovs kommun, Bulgarien) (nedan även kallad kommunen) och Rakovoditel na Upravlyavashtia organ na Operativna programa ”Regioni v rastezh” 2014–2020 (chefen för myndigheten för förvaltning av det operativa programmet ”Regioner under utveckling” 2014–2020) (nedan kallad programmyndigheten). Målet rör programmyndighetens beslut att tillämpa en finansiell korrigering på kommunen på grund av att den begått en överträdelse av bestämmelser om offentlig upphandling.

### Tillämpliga bestämmelser

#### *Unionsrätt*

*Förordning nr 1303/2013*

3 I skäl 120 i förordning nr 1303/2013 anges följande: ”För att skapa rättssäkerhet för medlemsstaterna är det lämpligt att fastställa särskilda former och förfaranden för medlemsstaternas och [Europeiska] kommissionens finansiella korrigeringar för fonderna … med respekt för proportionalitetsprincipen”.

4 I artikel 2 (”Definitioner”) i förordning nr 1303/2013 föreskrivs följande i leden 36 och 37:

”I denna förordning avses med

…

36. *oriktighet*: överträdelse av unionsrätten eller nationell rätt som avser dess genomförande och som är följden av en handling eller en underlåtenhet av en ekonomisk aktör som medverkar till genomförandet av de europeiska struktur- och investeringsfonderna och som har lett eller skulle ha kunnat leda till en negativ ekonomisk effekt för unionens budget genom att budgeten belastas med en felaktig utgift;

37. *ekonomisk aktör*: fysisk eller juridisk person eller annan enhet som deltar i genomförandet av stöd från [fonderna], med undantag för en medlemsstat som utövar sina befogenheter som offentlig myndighet …”

5 I artikel 143 (”Medlemsstaternas finansiella korrigeringar”) i förordning nr 1303/2013 föreskrivs följande i punkterna 1 och 2:

”1. Medlemsstaterna ska ha det huvudsakliga ansvaret för att utreda oriktigheter för att göra de nödvändiga finansiella korrigeringarna och återkraven. Om det rör sig om en systembetingad oriktighet, ska medlemsstaten utvidga sina utredningar till att omfatta samtliga insatser som kan vara berörda.

2. Medlemsstaterna ska göra de finansiella korrigeringar som krävs i samband med att enskilda eller systembetingade oriktigheter upptäcks i insatser eller operativa program. Finansiella korrigeringar innebär att det offentliga stödet till en insats eller ett operativt program ställs in helt eller delvis. Medlemsstaten ska ta hänsyn till oriktigheternas art och allvar och till den ekonomiska förlusten för fonderna … och göra en proportionell korrigering. …”

6 I artikel 144 (”Kriterier för finansiella korrigeringar”) i förordning nr 1303/2013 föreskrivs följande i punkterna 1 och 2:

”1. Kommissionen ska göra finansiella korrigeringar genom genomförandeakter, genom att helt eller delvis ställa in unionens bidrag till ett operativt program i enlighet med artikel 85, om den efter nödvändig utredning drar följande slutsatser:

…

b) Medlemsstaten har inte fullgjort sina skyldigheter i enlighet med artikel 143 innan korrigeringsförfarandet enligt denna punkt inleddes.

…

Kommissionens finansiella korrigeringar ska bygga på enskilda fall av konstaterade oriktigheter och ska beakta om riktigheten är systembetingad. Om det inte är möjligt att exakt fastställa storleken på de oriktiga utgifter som belastat fonderna … ska kommissionen tillämpa en schablonsats eller göra en extrapolerad finansiell korrigering.

2. När kommissionen fattar beslut om korrigeringsbelopp i enlighet med punkt 1 ska den respektera proportionalitetsprincipen genom att beakta oriktighetens art och allvar samt omfattningen och de ekonomiska följderna av de brister i förvaltnings- och kontrollsystemen som konstaterats i det operativa programmet.”

*Kommissionens riktlinjer från 2019*

7 I punkt 1.4 (”Kriterier som ska beaktas vid fastställandet av en proportionerlig korrigeringssats”) i kommissionens beslut C(2019) 3452 final av den 14 maj 2019 om fastställande och godkännande av riktlinjer för fastställande av finansiella korrigeringar som kommissionen ska tillämpa på kostnader som finansieras av unionen i fall där bestämmelserna om offentlig upphandling inte har följts (nedan kallade kommissionens riktlinjer från 2019) anges följande: ”[I] fall där det på grund av oriktighetens art inte är möjligt att exakt kvantifiera dess finansiella konsekvenser, men

där oriktigheten i sig kan påverka budgeten, får kommissionen beräkna storleken på den finansiella korrigering som ska tillämpas med beaktande av tre kriterier, nämligen oriktigheternas art, oriktigheternas allvar och den ekonomiska förlust för fonderna som oriktigheterna kan bedömas orsaka. Detta innebär att finansiella korrigeringar som görs på grundval av den skala för schablonsatser som finns intagen i avsnitt 2 i dessa riktlinjer (5 %, 10 %, 25 % och 100 %) är förenliga med proportionalitetsprincipen. Detta påverkar inte det faktum att det vid beräkningen av det slutliga korrigeringsbeloppet måste göras en bedömning, där det utifrån de aspekter som beaktats vid fastställandet av den aktuella schablonsatsen tas hänsyn till samtliga omständigheter kring den konstaterade oriktigheten.”

### *Bulgarisk rätt*

8 I artikel 70.1 led 9 i Zakon za upravlenie na sredstvata ot evropeyskite fondove pri spodeleno upravlenie (lagen om förvaltning av medel från europeiska fonder med delad förvaltning) (DV nr 101 av den 22 december 2015 och, med ändrad titel, DV nr 51 av den 1 juli 2022), i den lydelse som är tillämplig i det nationella målet (DV nr 52 av den 9 juni 2020) (nedan kallad ZUSEFSU), anges att ”ett ekonomiskt stöd från [de europeiska struktur- och investeringsfonderna] kan sättas ned, helt eller delvis, genom en finansiell korrigering, om stödmottagaren har begått en oriktighet i form av en överträdelse av upphandlingsbestämmelserna i kapitel 4 [ZUSEFSU], oavsett om detta är en följd av ett aktivt handlande eller beror på underlåtenhet, och överträdelsen har medfört eller skulle ha kunnat medföra en negativ ekonomisk effekt för [de europeiska struktur- och investeringsfondernas] medel”. I artikel 70.2 ZUSEFSU anges att ”de fall av oriktigheter som ska föranleda finansiella korrigeringar enligt punkt 1 led 9 ska anges i föreskrifter som regeringen meddelar i anslutning till denna lag”.

9 Sådana föreskrifter finns i Naredba za posochvane na nerednosti, predstavlyavashti osnovania za izvarshvane na finansovi korektsii, i protsentnite pokazateli za opredelyane razmer na finansovite korektsii po reda na Zakona za upravlenie na sredstvata ot Evropeyskite strukturni i investitsiane i fondove (förordning om vilka fall av oriktigheter som ska föranleda finansiella korrigeringar och om de procentsatser som ska ligga till grund för fastställande av storleken på finansiella korrigeringar enligt lagen om förvaltning av medel från de europeiska fonderna vid delad förvaltning) (DV nr 27, av den 31 mars 2017) (nedan kallad regeringsföreskrifterna). I artikel 1 led 1 i dessa föreskrifter, i den lydelse som är tillämplig i det nationella målet, anges följande som ett av de fall av oriktigheter som ska föranleda finansiell korrigering: ”Om stödmottagaren har begått en oriktighet i form av en överträdelse av upphandlingsbestämmelserna i kapitel 4 [ZUSEFSU], oavsett om detta är en följd av ett aktivt handlande eller beror på underlåtenhet, och överträdelsen har medfört eller skulle ha kunnat medföra en negativ ekonomisk effekt för de europeiska struktur- och investeringsfondernas medel … samt utgör grund för finansiell korrigering enligt artikel 70.1 led 9 [ZUSEFSU].”

10 Av artikel 2.1 och 2.2 i regeringsföreskrifterna framgår att den i artikel 1 led 1 angivna oriktigheten, och de korrigeringssatser som är tillämpliga på denna, finns upptagna i en förteckning i bilaga nr 1 till föreskrifterna och att bilagan även omfattar oriktigheter av detta slag som begåtts innan lagen om offentlig upphandling trädde i kraft.

**Målet vid den nationella domstolen och tolkningsfrågorna**

11 Enligt ett avtal mellan programmyndigheten och Svishtovs kommun erhöll kommunen ett stöd för ett projekt inom ramen för det operativa programmet ”Regioner i utveckling” 2014–2020, som delvis finansierades av Europeiska regionala utvecklingsfonden (Eruf).

12 Som ett led i genomförandet av projektet ordnade Svishtovs kommun, i egenskap av upphandlande myndighet och med stöd av lagen om offentlig upphandling, ett öppet anbudsförfarande avseende två anbudsområden. Efter genomförd upphandling och tilldelningsbeslut tecknade kommunen avtal med de två ekonomiska aktörer som var och en hade tilldelats kontrakt för ett av dessa anbudsområden.

13 Vid en kontroll som programmyndigheten genomförde efter att ha mottagit en anmälan konstaterade myndigheten att en oriktighet hade begåtts i upphandlingen. Genom beslut av den 18 februari 2022 tillämpade myndigheten följaktligen en finansiell korrigering på 10 % av det beviljade stödbeloppet på kommunen.

14 Kommunen överklagade detta beslut till Administrativen sad Veliko Tarnovo (Förvaltningsdomstolen i Veliko Tarnovo, Bulgarien), som genom dom av den 28 april 2022 upphävde beslutet. I domskälen anförde domstolen att det inte hade skett någon överträdelse av lagen om offentlig upphandling och att det därmed inte hade begåtts någon oriktighet i den aktuella byggentreprenadupphandlingen.

15 Programmyndigheten överklagade denna dom till Varhoven administrativen sad (Högsta förvaltningsdomstolen, Bulgarien), som – samtidigt som den konstaterade att underrättens dom var riktig – bedömde omständigheterna i målet som sådana att det varit fråga om en annan typ av oriktighet, nämligen en oriktighet i form av en överträdelse av bestämmelserna i bilaga nr 1 till regeringsföreskrifterna, för vilken en annan korrigeringssats gällde.

16 Efter att ha mottagit en ny anmälan genomförde programmyndigheten en ny kontroll av kommunens hantering av det aktuella projektet. Vid denna kontroll konstaterade myndigheten att en oriktighet hade begåtts i form av en överträdelse av bestämmelser om offentlig upphandling. Genom beslut av den 14 november 2022 tillämpade programmyndigheten en finansiell korrigering på Svishtovs kommun motsvarande 5 % av de stödberättigande kostnader som var hänförliga till de två avtal som ingåtts med de vinnande anbudsgivarna i upphandlingen.

17 Kommunen överklagade detta beslut till den hänskjutande domstolen, Administrativen sad Veliko Tarnovo (Förvaltningsdomstolen i Veliko Tarnovo).

18 Den hänskjutande domstolen har i sin begäran om förhandsavgörande angett att i det nyss nämnda beslutet slog programmyndigheten fast att det hade begåtts en oriktighet, i den mening som avses i bilaga nr 1 till regeringsföreskrifterna, och tillämpade den i bilagan angivna korrigeringssatsen för en oriktighet av det aktuella slaget. Myndigheten gjorde därvid inte någon prövning av huruvida en negativ ekonomisk effekt för unionens budget hade uppkommit eller skulle ha kunnat uppkomma eller av hur allvarlig den aktuella överträdelsen var.

19 I detta avseende har den hänskjutande domstolen anfört följande. Artikel 70.1 led 9 ZUSEFSU är visserligen förenlig med artikel 2 led 36 i förordning nr 1303/2013 vad gäller definitionen av begreppet oriktighet. Däremot innebär artikel 70.2 ZUSEFSU och artikel 2 i regeringsföreskrifterna att det i praktiken införs en icke motbevisbar presumtion om att de

lagöverträdelser (däribland överträdelser av lagen om offentlig upphandling) som räknas upp i dessa föreskrifter alltid ska anses utgöra oriktigheter i den mening som avses i artikel 2 led 36 i förordning nr 1303/2013. Detta medför i sin tur att det anses föreligga en presumtion om att en överträdelse av aktuellt slag medför eller skulle kunna medföra ekonomisk skada samt om att det finns ett orsakssamband mellan överträdelsen och skadan eller skaderisken.

20 Enligt den i målet tillämpliga nationella lagstiftningen är programmyndigheten skyldig att fastställa storleken på den finansiella korrigeringen enbart på grundval av den schablonsats som anges i bilaga nr 1 till regeringsföreskrifterna. Fråga uppkommer därför om en sådan lagstiftning säkerställer att proportionalitetsprincipen – såsom den kommer till uttryck i artikel 143.2 i förordning nr 1303/2013 – får fullt genomslag.

21 Det är mot den nu angivna bakgrunden som Administrativen sad Veliko Tarnovo (Förvaltningsdomstolen i Veliko Tarnovo) har beslutat att vilandeförklara målet och ställa följande frågor till EU-domstolen:

”1. Vid en logisk och teleologisk tolkning av artiklarna 2 led 36 och 143.2 i [förordning nr 1303/2013], kan en nationell bestämmelse som artikel 70.2 ZUSEFSU, jämförd med artikel 2.1 och 2.2 i [regeringsföreskrifterna], enligt vilken en oriktighet alltid antas föreligga vid i en – genom författning upprättad – förteckning angivna överträdelser av bestämmelser om offentlig upphandling, anses vara förenlig [med unionsrätten]?

2. Mot bakgrund av kravet på individualisering av varje enskild konkret och specifik överträdelse av en gällande bestämmelse på upphandlingsområdet, kan en nationell bestämmelse som artikel 70.2 ZUSEFSU, jämförd med artikel 2.1 och 2.2 i [regeringsföreskrifterna], anses vara förenlig med proportionalitetsprincipen, såsom den kommer till uttryck i artikel 143.2 [tredje] meningen i förordning nr 1303/2013?”

## Prövning av tolkningsfrågorna

22 Den hänskjutande domstolen har ställt sina två frågor, som ska prövas tillsammans, för att få klarhet i huruvida artikel 143.2 i förordning nr 1303/2013 ska tolkas på så sätt att den utgör hinder för en nationell lagstiftning enligt vilken alla slag av överträdelser av bestämmelser om offentlig upphandling utgör en ”oriktighet” – i den mening som avses i artikel 2 led 36 i denna förordning – som automatiskt medför tillämpning av en finansiell korrigering vars storlek fastställs på grundval av en förutbestämd skala med schablonsatser.

23 EU-domstolen gör i denna del följande bedömning. Inledningsvis kan det konstateras att det framgår av artikel 2 led 36 i förordning nr 1303/2013 att med ”oriktighet” avses en överträdelse av en viss unionsbestämmelse, eller av en nationell bestämmelse som rör tillämpningen av denna unionsbestämmelse, som begåtts av en ekonomisk aktör, oavsett om detta är en följd av ett aktivt handlande eller beror på underlåtenhet, och som medfört eller skulle ha kunnat medföra en negativ ekonomisk effekt för unionens budget genom att budgeten belastas med en felaktig utgift. För att det ska anses föreligga en oriktighet i den nämnda bestämmelsens mening krävs således att tre rekvisit är uppfyllda, nämligen att det skett en överträdelse av gällande rätt, att överträdelsen har orsakats av ett aktivt handlande eller en underlåtenhet från en ekonomisk aktörs sida och att unionens budget har påverkats – eller skulle ha kunnat påverkas – negativt (se, analogt, dom av den 1 oktober 2020, Elme Messer Metalurgs, C-743/18, EU:C:2020:767, punkterna 50 och 51, och dom av den 8 juni 2023, ANAS, C-545/21, EU:C:2023:451, punkterna 27 och 29).

24 Det första rekvisitet avser inte endast överträdelser av unionsbestämmelser i egentlig mening, utan även överträdelser av nationella bestämmelser som är tillämpliga på insatser som stöds av unionens strukturfonder och därigenom bidrar till att säkerställa genomförandet av unionsrätten avseende förvaltning av projekt som finansieras av dessa fonder (dom av den 1 oktober 2020, Elme Messer Metalurgs, C-743/18, EU:C:2020:767, punkt 52, och dom av den 8 juni 2023, ANAS, C-545/21, EU:C:2023:451, punkt 30).

25 Det andra rekvisitet är, som redan nämnts, att den aktuella oriktigheten har orsakats av ett aktivt handlande eller en underlåtenhet från en ekonomisk aktörs sida. Av artikel 2 led 37 i förordning nr 1303/2013 framgår att med ”ekonomisk aktör” avses en fysisk eller juridisk person eller annan enhet som deltar i genomförandet av fondernas insatser, med undantag för medlemsstater i deras roll som myndighetsutövare.

26 Det tredje rekvisitet är att den av en ekonomisk aktör orsakade överträdelsen av gällande rätt ”har lett eller skulle ha kunnat leda till” att unionens allmänna budget påverkas negativt. Det framgår av själva ordalydelsen i artikel 2 led 36 i förordning nr 1303/2013, i synnerhet av uttrycket ”skulle ha kunnat leda till”, att beviskravet för att det föreligger en ”oriktighet” i bestämmelsens mening inte innebär att det måste visas att den aktuella överträdelsen av gällande rätt har haft en specifik ekonomisk inverkan på unionsbudgeten. Redan den omständigheten att det inte kan uteslutas att en sådan överträdelse har påverkat den berörda fondens budget innebär nämligen att överträdelsen ska anses utgöra ”oriktighet” (dom av den 6 december 2017, Compania Naügyionalä de Administrare a Infrastructurii Rutiere, C-408/16, EU:C:2017:940, punkterna 60 och 61, och dom av den 8 juni 2023, ANAS, C-545/21, EU:C:2023:451, punkt 38).

27 Det nu anförda innebär att en överträdelse av gällande rätt endast kan anses utgöra en ”oriktighet” i den mening som avses i artikel 2 led 36 i förordning nr 1303/2013 om överträdelsen ”har lett eller skulle ha kunnat leda till” att unionens budget påverkas negativt. Nämnda bestämmelse utgör således hinder för att anse att varje överträdelse av unionsrätt eller av nationell rätt som är tillämplig på insatser som stöds av unionens strukturfonder automatiskt påverkar unionens budget negativt eller alltid skulle kunna påverka unionens budget negativt, oberoende av vilka slags verkningar som en sådan överträdelse har för denna budget.

28 EU-domstolen övergår nu till frågan om hur storleken på den finansiella korrigeringen ska bestämmas. I detta avseende framgår det av artikel 143.1 och 143.2 i förordning nr 1303/2013 att det i första hand ankommer på medlemsstaterna att utreda enskilda eller systembetingade oriktigheter och att göra proportionerliga finansiella korrigeringar i samband med att oriktigheter upptäcks i insatser eller operativa program. Med finansiella korrigeringar avses att det offentliga stödet till ett operativt program sätts ned helt eller delvis, i proportion till oriktigheternas art och allvar. Nedsättningen ska även motsvara den ekonomiska förlust för den berörda fonden som oriktigheterna kan bedömas orsaka.

29 Vidare framgår av artikel 144.1 och 144.2 i förordning nr 1303/2013 att i fall där kommissionen finner att en medlemsstat inte har uppfyllt sina skyldigheter enligt artikel 143 i förordningen, så ska den göra en finansiell korrigering och således helt eller delvis sätta ned unionens bidrag till det aktuella operativa programmet. Kommissionen ska grunda sådana beslut på enskilda fall av konstaterade oriktigheter och ta hänsyn till om den aktuella oriktigheten är systembetingad eller inte. Om det inte är möjligt att exakt fastställa storleken på de oriktiga utgifter som belastat fonderna, ska kommissionen tillämpa en schablonsats eller göra en extrapolerad finansiell korrigering. Storleken på korrigeringen ska särskilt stå i proportion till oriktighetens art och

allvar. För dessa finansiella korrigeringar får kommissionen fastställa en skala med schablonsatser som gäller för överträdelser av unionsrätten eller av nationell rätt som ska betraktas som ”oriktigheter”, i den mening som avses i artikel 2 led 36 i nämnda förordning.

30 Det är även tillåtet för medlemsstaterna att fastställa en sådan skala med schablonsatser med stöd av artikel 143 jämförd med skäl 120 i förordning nr 1303/2013, för att, ”med respekt för proportionalitetsprincipen”, skapa rättssäkerhet.

31 Vad gäller bedömningar i fall där finansiella korrigeringar görs på grundval av en skala med schablonsatser kan medlemsstaterna bestämma att ett dokument som kommissionens riktlinjer från 2019 ska tjäna som vägledning, även om dessa riktlinjer inte är bindande för dem. I punkt 1.1 i riktlinjerna rekommenderas medlemsstaternas myndigheter att ”tillämpa de kriterier och korrigeringssatser som fastställs i dessa riktlinjer när de fattar beslut om nedsättning av stöd till följd av oriktigheter som de själva upptäckt” (se, analogt, dom av den 8 juni 2023, ANAS, C-545/21, EU:C:2023:451, punkt 45).

32 Av punkt 1.4 i riktlinjerna framgår att i fall där det inte är möjligt att exakt kvantifiera de ekonomiska konsekvenserna av en oriktighet för det berörda kontraktet, ska – i likhet med vad som anges i artikel 144.1 i förordning nr 1303/2013 – den finansiella korrigeringen göras på grundval av en schablonsats på 5 %, 10 %, 25 % eller 100 %. Vid tillämpningen av en sådan schablonsats gäller dock att storleken på korrigeringen ska stå i proportion till den konstaterade oriktighetens art och allvar samt till den ekonomiska förlust för fonden som oriktigheten kan bedömas orsaka (se, analogt, dom av den 8 juni 2023, ANAS, C-545/21, EU:C:2023:451, punkt 46).

33 Även om det är tillåtet för kommissionen och medlemsstaterna att grunda ett korrigeringsbeslut på en skala med schablonsatser, så gäller dock därutöver att det vid beräkningen av det slutliga korrigeringsbeloppet måste göras en individualiserad och ingående bedömning, där det utifrån de aspekter som beaktats vid fastställandet av den aktuella schablonsatsen tas hänsyn till samtliga omständigheter kring den konstaterade oriktigheten som kan utgöra skäl för att tillämpa en större eller, tvärtom, mindre korrigering (se, för ett liknande resonemang, dom av den 14 juli 2016, Wrocław – Miasto na prawach powiatu, C-406/14, EU:C:2016:562, punkterna 48 och 49).

34 Det nu sagda innebär att storleken på en finansiell korrigering i princip inte får fastställas automatiskt enbart på grundval av en förutbestämd skala med schablonsatser.

35 EU-domstolen övergår därefter till att behandla vad den hänskjutande domstolen anfört om att tillämpningen av den nu aktuella nationella lagstiftningen i praktiken innebär att varje överträdelse av bestämmelser om offentlig upphandling anses utgöra en ”oriktighet”, i den mening som avses i artikel 2 led 36 i förordning nr 1303/2013, som automatiskt ska föranleda en finansiell korrigering enligt en förutbestämd schablonsats. I detta avseende ska det påpekas att principen om att nationell rätt ska tolkas i överensstämmelse med unionsrätten bland annat innebär att de nationella domstolarna är skyldiga att beakta samtliga nationella bestämmelser och tillämpa de tolkningsmetoder som medges enligt nationell rätt, för att säkerställa att unionsrätten ges full verkan och för att uppnå ett resultat som är förenligt med det syfte som eftersträvas med de aktuella unionsrättsliga bestämmelserna (se, för ett liknande resonemang, dom av den 24 januari 2012, Dominguez, C-282/10, EU:C:2012:33, punkt 27, och dom av den 11 november 2015, Klausner Holz Niedersachsen, C-505/14, EU:C:2015:742, punkt 34).

36 En nationell domstol kan därför inte anses ha fog för att slå fast att den är förhindrad att tolka en nationell bestämmelse i överensstämmelse med unionsrätten enbart av den anledningen att den bestämmelsen i etablerad nationell rättspraxis har tolkats på ett sätt som inte är förenligt med unionsrätten eller att den tillämpas på ett sådant sätt av de behöriga nationella myndigheterna (se, för ett liknande resonemang, dom av den 19 april 2016, DI, C-441/14, EU:C:2016:278, punkt 34, och dom av den 4 mars 2020, Telecom Italia, C-34/19, EU:C:2020:148, punkt 61).

37 Skyldigheten att tolka nationell rätt i överensstämmelse med unionsrätten begränsas dock av allmänna rättsprinciper, däribland rättssäkerhetsprincipen, och kan inte tjäna som grund för att nationell rätt tolkas *contra legem* (se, bland annat, dom av den 14 januari 2014, Association de médiation sociale, C-176/12, EU:C:2014:2, punkt 39, och dom av den 21 januari 2021, Whiteland Import Export, C-308/19, EU:C:2021:47, punkt 62).

38 Överfört på det nu aktuella fallet innebär detta att det ankommer på den hänskjutande domstolen att pröva huruvida den i målet tillämpliga nationella lagstiftningen kan tolkas på så sätt att det endast är överträdelser av unionsrätten eller av nationell rätt som påverkar eller skulle kunna påverka unionens budget negativt som kan betraktas som ”oriktigheter”, i den mening som avses i artikel 2 led 36 i förordning nr 1303/2013. Det ankommer vidare på den domstolen att avgöra huruvida denna lagstiftning gör det möjligt att bland annat beakta oriktighetens art och allvar och att tillämpa en ”proportionell korrigering” i den mening som avses i artikel 143.2 i förordningen.

39 För det fall den hänskjutande domstolen skulle anse att den inte kan göra en konform tolkning av den nationella lagstiftningen, ska det även påpekas att varje nationell domstol som prövar ett mål som omfattas av dess behörighet är skyldig, i enlighet med samarbetsprincipen i artikel 4.3 FEU, att underlåta att tillämpa varje bestämmelse i nationell rätt som strider mot direkt tillämplig unionsrätt, såsom bestämmelserna i en förordning, och att därigenom att skydda de rättigheter som den ger enskilda (se, för ett liknande resonemang, dom av den 8 september 2010, Winner Wetten, C-409/06, EU:C:2010:503, punkt 55, och dom av den 21 januari 2021, Whiteland Import Export, C-308/19, EU:C:2021:47, punkterna 31 och 63).

40 Mot bakgrund av det ovan anförda ska tolkningsfrågorna besvaras enligt följande. Artikel 143.2 i förordning nr 1303/2013 ska tolkas på så sätt att den utgör hinder för en nationell lagstiftning enligt vilken alla slag av överträdelser av bestämmelser om offentlig upphandling utgör en ”oriktighet” – i den mening som avses i artikel 2 led 36 i denna förordning – som automatiskt medför tillämpning av en finansiell korrigering vars storlek fastställs på grundval av en förutbestämd skala med schablonsatser.

## Rättegångskostnader

41 Eftersom förfarandet i förhållande till parterna i det nationella målet utgör ett led i beredningen av samma mål, ankommer det på den hänskjutande domstolen att besluta om rättegångskostnaderna. De kostnader för att avge yttrande till domstolen som andra än nämnda parter har haft är inte ersättningsgilla.

Mot denna bakgrund beslutar domstolen (åttonde avdelningen) följande:

**Artikel 143.2 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1303/2013 av den 17 december 2013 om fastställande av gemensamma bestämmelser för Europeiska regionala**

**utvecklingsfonden, Europeiska socialfonden, Sammanhållningsfonden, Europeiska jordbruksfonden för landsbygdsutveckling och Europeiska havs- och fiskerifonden, om fastställande av allmänna bestämmelser för Europeiska regionala utvecklingsfonden, Europeiska socialfonden, Sammanhållningsfonden och Europeiska havs- och fiskerifonden samt om upphävande av rådets förordning (EG) nr 1083/2006**

**ska tolkas på så sätt**

**att den utgör hinder för en nationell lagstiftning enligt vilken alla slag av överträdelser av bestämmelser om offentlig upphandling utgör en ”oriktighet” – i den mening som avses i artikel 2 led 36 i denna förordning – som automatiskt medför tillämpning av en finansiell korrigering vars storlek fastställs på grundval av en förutbestämd skala med schablonsatser.**

Underskrifter